

Zondag 27 maart 2022 lezen wij in het evangelie het verhaal van de verloren zoon (Lucas 15,11-32)

Wij, mensen kijken vaak naar God, naar onszelf, en naar de ander zoals de oudste zoon naar zijn vader en zijn jongere broer kijkt. De liefde van God is voor ons aan voorwaarden gebonden. Je moet eerst berouw hebben dan zal God je als zijn kind aannemen; je moet eerst je schuld betalen dan zal God je vergeven. Het komt vaak niet in ons hoofd op dat de liefde van deze moeder-vader onvoorwaardelijk is.

Wij, christenen moeten ons misschien afvragen of wij niet net als de verloren zoon zijn vader en broer verlaat, Jezus aan het verlaten zijn. Want we zijn teveel met ons zelf bezig, met onze eigen ontspanning, met ons angst om te delen. Is ons geloof misschien opgebrand?

Laten we eens naar Jesaja 43,4a kijken "Zo kostbaar zijt gij in mijn ogen, zo waardevol Ik heb u lief"

Er is dus iemand die erg veel van ons houdt. Er is iemand die zijn leven voor ons heeft gegeven. Er is iemand bij wie je altijd welkom bent. Er is iemand die erg blij met ons en die ons volgt op onze levensweg en benieuwd is wat wij gaan doen. Er is iemand die het fijn vindt wanneer wij weer eens op bezoek komen.

Er is iemand die klopt op de deur van ons hart, om er te komen wonen. Er is iemand die ons wil troosten en bemoedigen. Iemand die onze vriend wil zijn. Hij zegt "ik heb u vrienden genoemd"(Joh. 13,15) Er is iemand die ons roept . Iemand die heel dicht bij ons wil zijn , heel intiem. Er is iemand die vol liefde naar ons kijkt zoals een moeder en een vader naar hun kind.

Durven wij terug te keren naar die iemand zoals de jongste zoon terugkeert naar zijn vader. Kunnen wij ons verzoenen met onszelf, onze identiteit hervinden. Want ons leven is een zoektocht naar die identiteit.

Jezus en zijn Vader nodigen ons, zijn kinderen, uit, allemaal geen één uitgezonderd, om het leven tot een feest te maken voor elkaar. En uit de gelijkenis blijkt dat dat feest pas compleet is als alle dochters en zonen als bevrijde mensen aanschuiven en delen in de feestvreugde

Is dat niet een prachtig boodschap , want Jezus houdt van ons, zijn kinderen. Dus kunnen we allemaal op zijn uitnodiging ingaan . Ieder op haar of zijn eigen manier, in welke omstandigheid we ook verkeren Laten we samen aanschuiven en ons masker afzetten. Laten we Psalm 23 volgen en ons laten leiden naar wateren van rust. Want er is iemand die ons kan en zal behoeden voor verdwalen.

Wim Zürlohe